

Errata Advies nota aan de Raad en Verordening Langdurigheidstoelage Wet werk en bijstand

De toegezonden stukken ten aanzien van de Langdurigheidstoelage wijken per abuis af van hetgeen besproken is in de gecombineerde commissievergadering over het minimabeleid (d.d. 14 mei 2009) en hetgeen is besloten in de begrotingsbehandeling van 5 november 2009. In plaats van een inkomensgrens van 110% staat in de stukken een inkomensgrens van 101% vermeld. Voorgesteld wordt daarom de voorliggende stukken vast te stellen met inachtneming van de volgende wijzigingen (in de bijgevoegde stukken weergegeven in lichtgrijs lettertype):

Adviesnota aan de Raad

Argumenten, punt 1.2 als volgt te wijzigen:

De inkomensgrens wijzigen van 100% in 110%.

De inkomensgrens van 100% wordt gelijkgesteld met de inkomensgrens voor overige minimavoorzieningen, te weten 110%.

Verordening Langdurigheidstoelage Wet Werk en Bijstand

Artikel 3, eerste lid als volgt te wijzigen:

Onverlet het bepaalde in artikel 36 van de wet komt in aanmerking voor de langdurigheidstoelage de belanghebbende die gedurende een onafgebroken periode van 36 maanden aangewezen is geweest op een inkomen dat niet hoger is dan 110% van de voor hem geldende bijstandsnorm en geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de wet.

Toelichting bij Verordening Langdurigheidstoelage Wet Werk en Bijstand

Algemeen, kopje 'Mogelijkheden voor eigen beleid' onderdeel 'laag inkomen' als volgt te wijzigen:

Gemeenten zijn vrij om een eigen maximale inkomensgrens te hanteren. Het ligt het meest voor de hand hierbij aan te sluiten bij de inkomensgrenzen die in het eigen gemeentelijk minimabeleid worden gehanteerd. In de gecombineerde commissievergadering van 14 mei 2009 en bij de begrotingsbehandeling van 5 november 2009 is hierover gesproken en is in afwijking van de voorgaande verordening gekozen voor een inkomensgrens van 110%, hetgeen overeenkomt met de inkomensgrens die de gemeente Voorschoten hanteert voor de overige minimavoorzieningen.

Artikelsgewijze toelichting bij artikel 3 als volgt te wijzigen:

In dit artikel worden de omschrijvingen van de begrippen langdurig en laag inkomen uitgewerkt. Onder het begrip langdurig wordt een periode van ten minste 36 maanden (3

jaar) verstaan (zie toelichting Langdurig). Het laag inkomen wordt uitgedrukt als percentage van het voor de betrokkene toepasselijke bijstandsnorm (alleenstaand, alleenstaande ouder, gehuwden). Het begrip laag inkomen wordt ingevuld als een inkomen dat gemiddeld niet hoger is dan 110% van de bijstandsnorm (zie toelichting Laag inkomen). Er is bewust voor gekozen om het recht op langdurigheidstoelage niet toe te kennen bij een inkomen boven 110% van het bijstandsniveau. Dit omdat het in aanmerking laten komen van personen met een inkomen van boven de 110% van de bijstandsnorm niet valt te rijmen met de wettelijke uitsluiting van personen van 65 jaar of ouder. Zij zijn uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage, omdat hun inkomen al voldoende hoger zou zijn dan de bijstandsnorm voor personen tot 65 jaar. Het precieze percentage is afhankelijk van de vraag of iemand een alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwde is. Het hanteren van een grens boven de 110% zou daarom betekenen dat de uitsluiting van 65-plussers in dat geval strijdig is met het verbod op leeftijdsdiscriminatie zoals dat is vastgelegd in artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten. De feitelijke ruimte is dus beperkt tot een grens van een maximaal inkomen van ongeveer 110% van de bijstandsnorm.